

Варсуляк Ю.В.

студентка,

Науковий керівник: Безродна С.М.

асистент,

Буковинський державний фінансово-економічний університет

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Розвиток конкуренція на світовому ринку, глобалізація бізнесу й підвищення значення інновацій зумовлюють необхідність розвитку відносин співробітництва між державою та підприємством.

Ряд проблем державного регулювання економіки та підприємництва досліджено в працях В. Вихруща, О. Гетьмана [1], І. Герчикової, В. Гриньової, О. Собко, В. Шаповала [1], О. Тимошенка [4] та багатьох інших.

Метою даної роботи є дослідження основних напрямів державного регулювання підприємницької діяльності, визначення основних завдань державного регулювання підприємницької діяльності на сучасному етапі розвитку економіки.

Згідно Господарського кодексу України (ст. 42), підприємництво є самостійна, ініціативна, систематична на власний ризик господарська діяльність, здійснювана суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку [2].

Побудова потужної ринкової економіки неможлива без формування державної політики, яка б становила об'єктивні основи для розвитку підприємництва.

Нормативно-правова база щодо підприємництва в Україні досить різноманітна і має тривалу історію, яка почалася ще з 1991 року, коли був прийнятий Закон України «Про підприємництво». На цей час в Україні господарська діяльність регулюються Конституцією України, кодексами України, низкою відповідних законів, постанов, наказів та іншими законодавчими актами, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, програмами економічного і соціального розвитку держави [3].

Під державним регулюванням підприємницької діяльності розуміють реалізацію об'єктивності економічної необхідності координування, узгодження діяльності підприємницьких структур з метою досягнення загальної мети – задоволення суспільних потреб. Отже, досягнення цієї мети в значній мірі залежить від наявності

системи управління, форми і методів державного регулювання підприємницької діяльності [4].

Законодавство України впливає на підприємництво через три напрямки:

- закони, що визначають основи організації та діяльності підприємства: «Про власність», «Про підприємства в Україні», «Про підприємництво», «Про господарські товариства», «Про іноземні інвестиції», «Про банкрутство»;

- законодавство «Про приватизацію», «Про ціноутворення»;

- законодавство, що захищає права найманої праці: «Про зайнятість», «Про охорону праці», «Про колективні договори і угоди», «Про оплату праці» та ін.;

- закони, що захищають права споживача: «Про правила торгівлі», «Про безпеку товарів», «Про охорону навколишнього середовища», «Про рекламу», «Про недобросовісну конкуренцію» [3].

Регулювання підприємницької діяльності тісно пов'язане зі створенням сприятливих умов для їх здійснення, тобто підприємництво виступає сектором економіки держави, який є надзвичайно вразливим до різних факторів, саме тому здійснення державної підтримки підприємництва регламентовано в Господарському кодексі України (ст. 48). З метою створення сприятливих умов для розвитку підприємництва органи влади на умовах і в порядку, передбачених законодавством, виконують таке: надають підприємцям земельні ділянки, передають державне майно, необхідне для здійснення підприємницької діяльності; сприяють підприємцям в організації матеріально-технічного забезпечення та інформаційного обслуговування їх діяльності, підготовці кадрів тощо [1].

Держава для реалізації економічної політики, виконання цільових економічних та інших програм і програм економічного і соціального розвитку застосовує різноманітні засоби і механізми регулювання господарської діяльності, а саме: державне замовлення, ліцензування, квотування і патентування, сертифікація та стандартизація, застосування нормативів та лімітів тощо [2].

Державне регулювання підприємницької діяльності має наступні цілі: запобігання зростанню цін, стримування або стимулювання виробництва певних товарів, вилучення додаткових коштів для державного бюджету.

Отже, держава і підприємство вступають у відносини, в яких кожна зі сторін має певний вплив. Держава має потребу в підприємстві, оскільки ринкова система забезпечує її матеріальними ресурсами, послугами і товарами, фінансовою підтримкою державних програм тощо. У свою чергу, підприємство має потребу в державі, оскільки йому необхідне законодавство, що регламентує правила економічної

діяльності, її безпеки, захисту і стабільності, а також функціонування монетарної системи, стабільної економічної і соціальної інфраструктури. Підприємництво покладається на конституційний захист і державну підтримку підприємництва.

Список використаних джерел:

1. Гетьман О.О. Економіка підприємництва: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / О.О. Гетьман, В.М. Шаповал. – К., Центр навчальної літератури, 2006. – 488 с.
2. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kodeksy.com.ua/>
3. Дзюба С.Г. Сучасне оновлення законодавчої бази України з питань державного регулювання підприємницької діяльності / С.Г. Дзюба // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. – 2013. – № 3. – С. 102-110.
4. Тимошенко О.В. Основні функції та завдання державного регулювання підприємницької діяльності / О.В. Тимошенко // Держава та регіони. Серія: Державне управління. – 2013. – № 2. – С. 95-99.

Гордієнко А.П.

студент;

Турчак В.В.

кандидат юридичних наук, доцент,

Вінницький торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

**КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ
НА ЗОВНІШНЬОМУ РИНКУ**

Конкурентоспроможність підприємства є одним із важливих аспектів ринкового середовища, який характеризує можливість підприємства адаптуватися до умов ринку й посісти провідне місце як на внутрішньому, так і зовнішньому ринках, і втримати його якомога довше. В даний час ринок перенасичений підприємствами, які створюють аналогічну продукцію, але втримуються лише ті, які мають найвигідніші конкурентні переваги відносно інших підприємств.

Одним із першочергових завдань національних підприємств, особливо в період фінансової нестабільності, є підвищення рівня конкурентоспроможності на національному та міжнародному ринках. Отже, на сучасному етапі розвитку, Україна як країна з ринковою економікою повинна підвищувати конкурентоспроможність вітчизняних підприємств з метою виходу продукції на новий рівень.